

РЕШЕНИЕ

№ 6628

гр. София, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7777** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. Д. В. от [населено място], чрез адвокат И. Е. срещу решение /без номер/ от 25.07.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 1100/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение (СРС – НО), 6 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № СО – Т – В – 21- 10-330/13.08.2021 г., издадено от заместник кмет на Столична община.

С посоченото НП на касатора на основание чл. 36, ал. 1, във връзка с чл. 35, ал. 3 от Наредба за реда за провеждане на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че съдът не е преценил всички събрани по делото доказателства. Инвокират се доводи, че В. В. е служител в търговско дружество и изпълнява своите задължения, произитичащи от трудово правоотношение, а не в качеството ѝ на търговец. Позовава се на практика по подобни казуси като цитира конкретни решения на АССГ. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени обжалваното първоинстанционно такова. Претендира присъждане на разноските по делото и за

двете съдебни инстанции. Алтернативно посочва, че ако съдът остави в сила решението на СРС, да намали присъденото адвокатско възнаграждение в неговия минимум.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят, която е била очевидец на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 03.05.2021 г., около 17:30 часа при извършване на проверка от служители на Столичен инспекторат, в [населено място], район „Т.“, пл. „България“ № 1 установили, че жалбоподателката В. е извършвала търговска дейност (продажба на варена и печена царевица, чипс и детски играчки 2 бр. на специализирани метални колички), като е заемала около 3 кв. м. публична общинска собственост, без разрешение за ползване на заеманото място, издадено от кмета на район „Т.“.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 21-10-330/03.05.2021 г. Сочената за нарушител е подписала АУАН, с възражение, че е физическо лице и е за сметка на фирмата. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, оспореното НП е законосъобразно, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение липсват доказателства, че В. е била уведомена. Жалбата е подадена чрез СРС на 05.08.2022 г. (изх. № 163445), т.е. в 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Не са обсъдени основните възражения на жалбоподателката, че е служител в търговско дружество и изпълнява своите задължения, произтичащи от трудово правоотношение, а не в качеството ѝ на търговец

Съставът на касационната инстанция не приема, че твърдяното нарушение е доказано по безспорен начин.

Не става ясно какви са причините, поради които В. В. е привлечена като субект на нарушението и е ангажирана административнонаказателна ѝ отговорност. По делото

липсват данни относно принадлежността на правото на собственост на продаваните вещи. Видно от представения по делото граждански договор от 03.05.22 г. е, че В. е приела да извършва продажба на продукти от името и за сметка на „Спасия Инвест“ ЕООД, за което ще ѝ бъде заплатено в брой 20 % от оборота за деня реализиран на 03.05.22 г. В наказателното постановление или АУАН няма каквито и да било данни, относими към осъществяване на дейността по занятие от физическото лице В. В., от които да се формира извод за системно извършване на този вид дейност от нея, респ. извършването на дейността по начин, който предполага търговския ѝ характер, като например инвестиция в машини и оборудване от физическото лице, които обичайно не са за ежедневно употребление.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи и наличието допуснато нарушение по отношение на изискванията за съдържание на АУАН и наказателното постановление. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност – обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 57, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

По изложените съображения, настоящият състав на касационната инстанция намира, че оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като по същество се отмени и процесното наказателно постановление

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 25.07.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1100/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 6 състав и вместо него постановява,
ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО–Т–В–21-10-330/13.08.2021 г., издадено от заместник кмет на Столична община.
Решението е окончателно.